

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง "การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม" ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบจากแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด ศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างจากเจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวนในเขตกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดย ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนกผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจากการตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มตัวอย่าง ในหัวข้อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

จากการตอบแบบสอบถามเรื่อง“การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม” นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติได้ผลดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิหลังและลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	87	43.5
ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป	113	56.5
รวม	200	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	102	51
ปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์	46	23
ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์ (รป.ตร.)	25	12.5
ปริญญาตรี สาขาอื่นๆ	23	11.5
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	2
รวม	200	100.0

ภูมิหลังและลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	85	42.5
สมรส, อยู่กินฉันสามี ภรรยา	99	49.5
แยกกันอยู่ (เหตุผลทางการงาน)	5	2.5
หย่าร้าง, เลิกร้าง	11	5.5
รวม	200	100.0
ยศ ตำแหน่งในปัจจุบัน		
เจ้าพนักงานตำรวจ ชั้นประทวน	137	68.5
เจ้าพนักงานตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร	63	31.5
รวม	200	100.0
ระยะเวลาในการทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	162	81.0
ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป	38	19.0
รวม	200	100.0
ประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม		
เคย	32	16.0
ไม่เคย	168	84.0
รวม	200	100.0

ภูมิหลังและลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นต่อการทำวิสามันอุตสาหกรรม		
เห็นด้วย	143	71.5
ไม่แน่ใจ	14	21.5
ไม่เห็นด้วย	43	7
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าข้อมูลภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังนี้

1.1 อายุ : พบว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย คือ ต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก คือ สูงกว่า 30 ปีขึ้นไป มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 โดยอายุเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ย 31.80 ปี

1.2 ระดับการศึกษา : ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 102 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป คือ ปริญญาตรี สาขา นิติศาสตร์ มีจำนวน 46 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.0 รองลงมาคือ จบปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตร์ มีจำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.5 และ ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.0

จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา สามารถแบ่งระดับการศึกษาได้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เจ้าพนักงานตำรวจมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 102 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.0 และ กลุ่มตัวอย่างที่เจ้าพนักงานตำรวจมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ สูงกว่า มีจำนวน 98 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.0

1.3 สถานภาพการสมรส : พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาร้อยละ 99 มีสถานภาพที่สมรส หรือ อยู่กินฉันสามีภรรยาแล้ว จำนวน 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพเป็น โสด มีจำนวน 85 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.5 สถานภาพ หย่าร้าง/เลิกร้าง มีจำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.5 และ สถานภาพแยกกันอยู่ (เหตุผลทางการงาน) มีจำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.5

จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษสามารถจำแนกกลุ่ม ประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพเป็นโสด รวมถึง กลุ่มที่มีสถานภาพ หย่า ร้าง/เลิกร้าง มีจำนวน 96 คน คิดเป็น ร้อยละ 48 และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส หรือ อยู่กินฉันสามีภรรยา รวมถึง กลุ่มที่สถานภาพแยกกันอยู่ (เหตุผลทางการงาน) มีจำนวน 104 คน คิดเป็น ร้อยละ 52

1.4 ยศ ตำแหน่ง : ยศ ตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประชากรกลุ่มเจ้าพนักงานตำรวจชั้นประทวน มีจำนวน 137 คน คิดเป็น ร้อยละ 68.5 และ ประชากรกลุ่มเจ้าพนักงานตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีจำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.5

1.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ งานปราบปรามอาชญากรรม : ระยะเวลาในการ ปฏิบัติหน้าที่ ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม ต่ำ กว่า 10 ปี มีจำนวน 162 คน คิดเป็น ร้อยละ 81 และ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ด้าน งานปราบปรามอาชญากรรม สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 38 คน คิดเป็น ร้อยละ 19 โดยกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมดมีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ย (X) 7.10 ปี

1.6 ประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม : พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ทำการ ศึกษา ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม มีจำนวน 168 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.0 และ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม มีจำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.0

1.7 **ความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม** : พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ทำการศึกษา เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ มีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 ขณะที่รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ ไม่แน่ใจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 การใช้ดุลยพินิจของกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ในกรณีเหตุการณ์ต่างๆ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละ การใช้ดุลยพินิจ ต่อกรณีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเข้าไประงับเหตุ จนอาจถึงขั้นทำวิสามัญฆาตกรรม

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระงับเหตุคนร้ายยิงต่อสู้						
เมื่อต้องระงับเหตุที่คนร้ายใช้อาวุธยิงต่อสู้	89	44.5	111	55.5	200	100.0
สิ่งแรกที่ท่านคิด คือต้องทำวิสามัญฆาตกรรม						
คนร้ายในเหตุการณ์ดังกล่าวให้ได้ในทันที						

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<p>คนร้ายพยายามหลบหนีระหว่างเดินทาง ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมคน- ร้ายระหว่างการเดินทาง ถ้าคนร้ายพยายาม จะหลบหนีและต่อสู้แย่งอาวุธปืน ท่านจะทำ วิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว เพื่อ ความปลอดภัยของท่าน</p>	90	45.0	110	55.0	200	100.0
<p>ความรุนแรงของความผิดที่คนร้ายก่อขึ้น หากคนร้ายยังต่อสู้ ไม่ว่าจะความผิดที่ได้ก่อ จะมากหรือน้อย เพียงใด ท่านจะตัดสินใจทำ วิสามัญฆาตกรรมทันที</p>	94	47.0	106	53.0	200	100.0
<p>การยิงต่อสู้ ส่งผลให้เจ้าพนักงานตำรวจ เสียชีวิต หากการยิงต่อสู้ระหว่างคนร้ายกับเจ้าพนักงาน- งานตำรวจ ส่งผลให้เจ้าพนักงานตำรวจเสีย ชีวิต เป็นกรณีสมควรทำวิสามัญฆาตกรรม คนร้ายนั้น</p>	161	80.5	39	19.5	200	100.0

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับบาดเจ็บระหว่างการต่อสู้คนร้าย						
หากมีการยิงต่อสู้ระหว่างท่านกับคนร้าย						
จนเป็นเหตุให้ท่านได้รับบาดเจ็บ ท่านจะทำ	128	64.0	72	36.0	200	100.0
วิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้นในทันที หากมี						
โอกาส						
คนร้ายไม่ยอมให้จับกุม พยายามหลบหนี						
ถ้าเกิดการยิงต่อสู้ระหว่างท่านกับคนร้าย						
หากคนร้ายไม่ยอมให้จับกุม ท่านจะตัดสินใจ	81	40.5	119	59.5	200	100.0
วิสามัญฆาตกรรม โดยไม่ยอมให้คนร้าย						
หลบหนีไปได้						
คนร้ายยิงต่อสู้ควรทำวิสามัญฆาตกรรม						
ในการต่อสู้ระหว่างคนร้ายกับเจ้าพนักงาน						
ตำรวจ เมื่อคนร้ายมีการยิงต่อสู้กับเจ้าพนักงาน	62	31.5	138	69.0	200	100.0
ตำรวจ ควรทำวิสามัญฆาตกรรมทุกครั้ง						
มีประชาชนอยู่ในเหตุการณ์						
ถ้าสถานที่เกิดเหตุเป็นชุมชนมีประชาชน						
อยู่มาก หากคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงใส่ท่าน	81	40.5	119	59.5	200	100.0
เพื่อจะหลบหนี ท่านจะไม่ใช้อาวุธปืนยิง						
ตอบได้ คนร้ายแต่อย่างไร						

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคคลที่สามเสียชีวิตในเหตุการณ์						
ถ้าสถานที่เกิดเหตุเป็นที่ชุมชนมีประชาชน						
อยู่มาก หากคนร้ายใช้อาวุธปืนยิง จนเป็น						
เหตุให้ประชาชนถูกยิงเสียชีวิต ท่านจะตัดสินใจ						
ใจ ใช้อาวุธยิงต่อผู้คนร้ายในทันที						
125	62.5	75	37.5	200	100.0	
กรณีมีตัวประกันอยู่ในเหตุการณ์						
หากมีตัวประกันอยู่ในเหตุการณ์ที่ท่านต้อง						
ต่อสู้กับคนร้าย ท่านจะทำวิสามัญฆาตกรรม						
เมื่อเห็นว่าตัวประกันน่าจะปลอดภัย						
136	68	64	32.0	200	100.0	
การเสี่ยงต่อความปลอดภัยตัวประกัน						
ในกรณีมีตัวประกัน หากการยิงต่อสู้กับคน						
ร้าย จะเสี่ยงต่อความปลอดภัยของตัวประกัน						
ท่านจะไม่ใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้กับคนร้าย						
34	17.0	166	83.0	200	100.0	
กรณีมีตัวประกัน กับวิธีการใช้การเจรจา						
ในการระงับเหตุ หากคนร้ายมีอาวุธและจับ						
ตัวประกันไว้ ท่านจะใช้วิธีเจรจาทันทีกับคน						
ร้ายมากกว่าการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย						
21	10.5	179	89.5	200	100.0	

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การคำนึงถึงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา						
หากต้องทำวิสามัญฆาตกรรม ท่านจะใช้ดุลยพินิจด้วยตนเอง โดยไม่คำนึงถึงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาของท่าน	77	38.5	123	61.5	200	100.0
รวมในเหตุการณ์กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง เท่ากัน						
ถ้าท่านร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องยิงต่อสู้คนร้ายกับเจ้าพนักงานตำรวจอื่นที่มียศ ตำแหน่ง เท่ากัน การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ท่านจะขอความเห็นจากเจ้าพนักงานตำรวจที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย	80	40.0	120	60.0	200	100.0
รวมในเหตุการณ์กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง ต่ำกว่า						
ถ้าท่านร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องยิงต่อสู้คนร้ายกับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง ต่ำกว่าท่าน ท่านจะใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมด้วยตนเอง	137	68.5	63	31.5	200	100.0

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมในเหตุการณ์กับเจ้าพนักงานตำรวจ						
ที่มียศ ตำแหน่ง สูงกว่า						
หากท่านร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องยิงต่อสู้ คนร้ายกับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศตำแหน่ง สูงสุด เป็นผู้ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม	70	35.0	130	65.0	200	100.0
<hr/>						
ติดต่อผู้บังคับบัญชาก่อนการยิงต่อสู้						
สถานการณ์ที่อาจต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย ท่านจะติดต่อผู้บังคับบัญชาของท่านก่อน จึงจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย	80	40.0	120	60.0	200	100.0
<hr/>						
การสั่งการของผู้บังคับบัญชา						
ระหว่างการต่อสู้คนร้าย หากผู้บังคับบัญชา สั่งการให้ท่านทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย ท่านจะปฏิบัติในทันที	88	40.0	112	56.0	200	100.0
<hr/>						
ระงับเหตุที่มีคนร้ายจำนวนหลายคน						
สถานการณ์ที่ท่านต้องระงับเหตุเพียง ผู้เดียว โดยคนร้ายมีอาวุธปืนจำนวนหลายคน ท่านจะยิงต่อสู้คนร้ายในทันที โดยไม่รอ เจ้าพนักงานตำรวจคนอื่นที่จะมาช่วยเหลือ	59	29.5	141	70.5	200	100.0

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คนร้ายเป็นผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ						
ในกรณีที่คนร้ายเป็นผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ หรือภาวะทางจิตในขณะนั้นไม่เป็นปกติ โดยใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ ท่านจะทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น	59	29.5	141	70.5	200	100.0
คนร้ายเป็นผู้หญิง						
ในกรณีคนร้ายเป็นผู้หญิง และใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ ท่านจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น	51	25.5	149	74.5	200	100.0
คนร้ายเป็นเด็กหรือเยาวชน						
ในกรณีคนร้ายเป็นเด็กหรือเยาวชน และใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ ท่านจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น	30	15.0	170	85.0	200	100.0
คนร้ายมีประวัติอาชญากร/ไม่มีประวัติ						
ในกรณีคนร้ายที่ยิงต่อสู้กับเจ้าพนักงานตำรวจ และ คนร้ายนั้นมีประวัติอาชญากร ท่านจะเลือกใช้การทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าคนร้ายที่ยิงต่อสู้เจ้าพนักงานตำรวจ แต่ไม่มีประวัติอาชญากร	144	72.0	56	28.0	200	100.0

กรณีตัวอย่างเหตุการณ์	ใช่		ไม่ใช่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<p>คนร้ายยอมมอบตัวหลังยิงเจ้าพนักงาน ตำรวจเสียชีวิต</p> <p>ในการต่อสู้ หากมีเจ้าพนักงานตำรวจถูก คนร้ายยิงเสียชีวิตและในทันทีทันใดคนร้าย ยอมมอบตัว ท่านจะจับกุมคนร้ายเพื่อดำเนิน คดีตามกฎหมาย โดยไม่ทำวิสามัญฆาตกรรม</p>	37	18.5	163	81.5	200	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุการณ์เฉพาะหน้า ที่ต้องตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในกรณีต่างๆ คือ เมื่อระงับเหตุการณ์ที่คนร้ายยิงต่อสู้ คนร้ายพยายามหลบหนีระหว่างการเดินทาง ความรุนแรงของความผิดที่คนร้ายก่อขึ้น การยิงต่อสู้ส่งผลให้เจ้าพนักงานตำรวจเสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บระหว่างการต่อสู้ คนร้ายไม่ยอมให้จับกุมโดยพยายามหลบหนี คนร้ายยิงต่อสู้ ควรทำวิสามัญฆาตกรรม มีประชาชนอยู่ในเหตุการณ์ มีบุคคลที่สามเสียชีวิตในเหตุการณ์ กรณีมีตัวประกันอยู่ในเหตุการณ์ การเสี่ยงต่อความปลอดภัยตัวประกัน กรณีมีตัวประกันกับการใช้วิธีการเจรจา การคำนึงถึงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ยิงต่อสู้คนร้าย กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง เท่ากัน ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ยิงต่อสู้คนร้าย กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง ต่ำกว่า ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ยิงต่อสู้คนร้าย กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง สูงกว่า ติดต่อบุ้บังคับบัญชาก่อนการยิงต่อสู้ การสั่งการของผู้บังคับบัญชา ระหว่างการต่อสู้คนร้าย ระงับเหตุที่มีคนร้ายจำนวนหลายคน คนร้ายผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ คนร้ายเป็นหญิง คนร้ายเป็นเด็ก หรือเยาวชน คนร้ายมีประวัติอาชญากรรม/ไม่มีประวัติอาชญากรรม คนร้ายยอมมอบตัว หลังยิงเจ้าพนักงานนำตำรวจเสียชีวิต รวม

24 เหตุการณ์นั้น ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเลือกกระทำวิสามัญฆาตกรรมในกรณีต่อไปนี้มากที่สุดเป็นลำดับไป คือ 1) กรณีมีตัวประกันกับวิธีการใช้การเจรจาต่อรอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายมากกว่าวิธีการเจรจาต่อรองกับคนร้าย จำนวน 179 คน คิดเป็น ร้อยละ 89.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับวิธีการเจรจาต่อรองกับคนร้ายมากกว่าการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น มีจำนวน 21 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.5 2) คนร้ายยอมมอบตัว หลังยิงเจ้าพนักงานตำรวจเสียชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยที่จะจับกุมคนร้ายเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว จำนวน 163 คน คิดเป็น ร้อยละ 81.5 กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่าจะจับกุมคนร้าย เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยไม่ทำวิสามัญฆาตกรรม มีจำนวนเพียง 37 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.5 3) การยิงต่อสู้ ส่งผลให้เจ้าพนักงานตำรวจเสียชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นให้ทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น จำนวน 161 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยให้ทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว มีจำนวน 39 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.5 4) คนร้ายมีประวัติอาชญากรรม/ไม่มีประวัติอาชญากรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าจะเลือกใช้การทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายที่มีประวัติอาชญากรรมมากกว่าคนร้ายที่ยังต่อสู้เจ้าพนักงานตำรวจ แต่ไม่มีประวัติอาชญากรรม จำนวน 144 คน คิดเป็น ร้อยละ 72.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยจะเลือกใช้การทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายที่มีประวัติอาชญากรรม มากกว่า คนร้ายที่ไม่มีประวัติอาชญากรรม จำนวน 56 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.0 5) ร่วมในเหตุการณ์ยิงต่อสู้คนร้าย กับเจ้าพนักงานตำรวจที่มี ยศ ตำแหน่ง ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายด้วยตนเอง จำนวน 137 คน คิดเป็น ร้อยละ 68.5 กลุ่มตัวอย่างที่จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมเพียงผู้เดียวในสถานการณ์ดังกล่าวมีจำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.5 และเหตุการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมน้อยที่สุด ในกรณีต่อไปนี้เป็นลำดับไป คือ 1) คนร้ายเป็นเด็ก หรือเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามากกว่าส่วนใหญ่จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม คนร้าย จำนวน 170 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว มีเพียงจำนวน 30 คน ร้อยละ 15.0 2) คนร้ายเป็นผู้หญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย จำนวน 149 คน คิดเป็น ร้อยละ 74.5 กลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว จำนวน 51 คน คิดเป็น ร้อยละ 25.5

3) คนร้ายเป็นผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม คนร้ายดังกล่าว จำนวน 141 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายดังกล่าว มีจำนวน 59 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.5 4) ระวังเหตุที่มีคนร้ายจำนวนหลายคน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตัดสินใจรอเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่นที่来帮助เหลือ ก่อนที่จะตัดสินใจยิงต่อสู้กับคนร้าย จำนวน 141 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จะตัดสินใจยิงต่อสู้คนร้ายในทันที โดยไม่รอเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่นที่来帮助เหลือ จำนวน 59 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.5 5) คนร้ายยิงต่อสู้ ควรทำวิสามัญฆาตกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยให้ควรทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 138 คน คิดเป็น ร้อยละ 69.0 กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยให้ควรทำวิสามัญฆาตกรรมในเหตุการณ์ดังกล่าว ทุกๆ ครั้ง มีจำนวน 62 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.0

จากเหตุการณ์ตัวอย่างที่เจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น พบว่า เป็นกรณีเหตุการณ์ที่คนร้ายมีอาวุธและจับตัวประกันไว้ กลุ่มตัวอย่างจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าการเจรจาต่อรอง เหตุการณ์ที่เจ้าพนักงานตำรวจถูกคนร้ายยิงเสียชีวิต และ คนร้ายเป็นผู้ที่มีประวัติอาชญากรรมมาก โดยการตัดสินใจในเหตุการณ์ที่อยู่ร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจ ที่มียศ ตำแหน่ง ต่ำกว่า การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม กลุ่มตัวอย่างที่มียศ ตำแหน่งที่สูงกว่า ในเหตุการณ์นั้นๆ จะใช้ดุลยพินิจด้วยตนเอง และ เป็นที่สังเกตว่า เหตุการณ์ตัวอย่างที่เจ้าพนักงานตำรวจส่วนใหญ่จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม คือ กรณีที่คนร้ายเป็นเด็ก หรือ เยาวชน คนร้ายเป็นหญิง และ เป็นผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ ในสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องระวังเหตุเพียงคนเดียว โดยคนร้ายมีอาวุธปืนและมีจำนวนหลายคน และ ความเห็นในการต่อสู้ระหว่างคนร้ายกับเจ้าพนักงานตำรวจ ไม่ควรมีการทำวิสามัญฆาตกรรมในทุกๆ ครั้ง สำหรับข้อสังเกตคือ ในกรณีเหตุการณ์ตัวอย่างทั้งหมดที่อาจต้องมีการต่อสู้กับคนร้าย ไม่มีข้อใดที่กลุ่มตัวอย่างไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมเลย แสดงว่า สถานการณ์ต่างๆ หากเกิดเหตุการณ์ขึ้นจริงอาจมีการทำวิสามัญฆาตกรรมได้ทุกกรณี

2.2 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจ ต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ในด้านระดับ ความรุนแรงของอาชญากรรม และขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย

2.2.1 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ในด้านระดับ ความรุนแรงของอาชญากรรม

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อ
ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม

ข้อความ (ข้อความเชิงบวก = n_1 , ข้อความเชิงลบ = n_2)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1. ในการระงับเหตุคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรง สูง และคนร้ายมีประวัติอาชญากรรมมาก โอกาส ที่คนร้ายจะถูกทำวิสามัญฆาตกรรมจะมีสูงขึ้น ด้วย (n_2)	1.6500	0.8312
2. การทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นทางเลือกหนึ่งในการ แก้ปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงและเพิ่มสูง ขึ้นในปัจจุบัน (n_2)	2.0100	1.0466
3. ศาสนาที่ท่านนับถือ มีส่วนยับยั้งชั่งใจการตัดสินใจ ทำวิสามัญฆาตกรรม (n_1)	3.9300	0.9538

ข้อความ (ข้อความเชิงบวก = n_1 , ข้อความเชิงลบ = n_2)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
4. ครอบครัวของท่าน มีส่วนยับยั้งชั่งใจการตัดสินใจ ทำวิสามัญฆาตกรรม (n_1)	3.5900	1.1127
5. ในปัจจุบันที่อาชญากรรมเพิ่มสูงและรุนแรงขึ้น เนื่องมาจากการปราบปรามของเจ้าพนักงานตำรวจ ที่ไม่เฉียบขาดเพียงพอ ทำให้คนร้ายไม่เกรงกลัว กฎหมาย (n_2)	2.0700	1.0491
6. นโยบายในการปราบปรามคนร้ายอย่างเฉียบขาด ในคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสูง สามารถ เพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมอาชญากรรม และความปลอดภัยของประชาชนในสังคมได้ เพิ่มขึ้น (n_2)	1.8300	0.8027
รวม	2.5133	0.9660

จากตารางที่ 9 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมวัดได้จากข้อความ จำนวน 6 ข้อความ เป็นข้อความเชิงบวก 2 ข้อความ และข้อความเชิงลบ 4 ข้อความ สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งได้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	การแปลความหมาย เชิงบวก (n_1)	การแปลความหมาย เชิงลบ (n_2)
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 – 2.60	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
3.41 – 4.20	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการศึกษาพบว่า เจ้าพนักงานตำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่ประสบเหตุมีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ในระดับเห็นด้วย โดยมีข้อความเชิงบวกสำหรับวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ศาสนาที่กลุ่มตัวอย่างนับถือนั้น มีส่วนในการยับยั้งชั่งใจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_1} = 3.9300$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสอง คือ ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีส่วนในการยับยั้งชั่งใจการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_1} = 3.5900$) ส่วนข้อความ เชิงลบสำหรับวัตถุประสงค์ความรุนแรงของอาชญากรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรกคือ ในปัจจุบันที่อาชญากรรมเพิ่มสูง และรุนแรงขึ้นเนื่องมาจากการปราบปรามของเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เฉียบขาดเพียงพอ ทำให้คนร้ายไม่เกรงกลัวกฎหมาย ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 2.0700$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสองคือ การทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบัน ระดับความคิดเห็นต่อข้อความ นี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 2.0100$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูง เป็นอันดับสามคือ นโยบายการปราบปรามคนร้ายอย่างเฉียบขาด ในคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสูง สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมอาชญากรรมและความปลอดภัยของประชาชนในสังคมได้เพิ่มขึ้น ระดับความคิดเห็น

ต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 1.8300$) ระดับความคิดเห็นที่มี ค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสี่ คือ ในการระงับเหตุคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสูง และคนร้ายมีประวัติอาชญากรรมมาก โอกาสที่คนร้ายจะถูกทำวิสามัญฆาตกรรมจะมีสูงขึ้นด้วย ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 1.6500$)

2.2.2 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรม

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรม

ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ต่ำ (คดีที่มีโทษทางอาญา ต่ำกว่า 10 ปี)	93	46.5
ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม สูง (คดีที่มีโทษทางอาญา ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป)	107	53.5
รวม	200	100.0

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) ของระดับความรุนแรงของอาชญากรรม = 2.5133

จากตารางที่ 10 การวัดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรมในระดับต่ำ จะมีค่าเฉลี่ยในความเห็นดังกล่าวสูงกว่า ค่าเฉลี่ยรวม และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรมในระดับสูง จะมีค่าเฉลี่ยในความคิดเห็นต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยรวม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อความรุนแรงของอาชญากรรมในระดับสูง

มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อความรุนแรงของ
อาชญากรรมในระดับต่ำที่มี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5

2.2.3 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ในด้านขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อ
ขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ข้อความ (ข้อความเชิงบวก = n_1 , ข้อความเชิงลบ = n_2)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1. การทำวิสามัญฆาตกรรม ควรคำนึงถึงข้อกฎหมาย และความถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดเป็นหลัก สำคัญ (n_1)	4.4000	0.7635
2. การทำวิสามัญฆาตกรรม ควรคำนึงถึงความปลอดภัย ของตัวเจ้าพนักงานตำรวจและประชาชน เป็น สำคัญ ก่อนคำนึงถึงขั้นตอนที่ถูกต้องตาม กฎหมาย (n_2)	1.7150	0.9791
3. การทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นการปราบปราม อาชญากรรมได้เพียงลดปัญหาอาชญากรรม เฉพาะหน้า แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาอาชญากรรม ในสังคมในระยะยาวได้ (n_1)	4.1450	0.9688

ข้อความ (ข้อความเชิงบวก = n_1 , ข้อความเชิงลบ = n_2)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
4. ในการระงับเหตุจับกุมคนร้าย ท่านจะเลือกตัดสินใจ ทำวิสามัญฆาตกรรมเป็นวิธีสุดท้าย (n_2)	4.5050	0.7569
5. การปราบปรามอาชญากรรมอย่างเฉียบขาด โดยทำวิสามัญฆาตกรรม ส่งผลทำให้คนไม่กล้าที่จะกระทำผิดในลักษณะเดียวกันอีก (n_1)	2.4100	1.1082
รวม	3.4350	0.9153

จากตารางที่ 11 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมวัดได้จากข้อความ จำนวน 5 ข้อความ เป็นข้อความเชิงบวก 3 ข้อความ และข้อความเชิงลบ 2 ข้อความ สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งได้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	การแปลความหมาย เชิงบวก (n_1)	การแปลความหมาย เชิงลบ (n_2)
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 – 2.60	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
3.41 – 4.20	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการศึกษาพบว่า เจ้าพนักงานตำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีข้อความเชิงบวกสำหรับวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ ต่อขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ ในการระงับเหตุจับกุมคนร้าย กลุ่มตัวอย่างจะเลือกตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมเป็นวิธีสุดท้าย ระดับความคิดเห็นต่อ ข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}_{n_1} = 4.5050$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสอง คือ การทำวิสามัญฆาตกรรม ควรคำนึงถึงข้อกฎหมายและความถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดเป็นหลักสำคัญ ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}_{n_1} = 4.4000$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสาม คือ การทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นการปราบปรามอาชญากรได้เพียงลดปัญหาอาชญากรรมเฉพาะหน้า แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในสังคมในระยะยาวได้ ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_1} = 4.1540$) ส่วนข้อความเชิงลบสำหรับวัตถุประสงค์การใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรกคือ การปราบปรามอาชญากรรมอย่างเฉียบขาด โดยทำวิสามัญฆาตกรรม ส่งผลทำให้คนไม่กล้าที่จะกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันอีก ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 2.4100$) ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสองคือ การทำวิสามัญฆาตกรรม ควรคำนึงถึงความปลอดภัยของตัวเจ้าพนักงานตำรวจและประชาชนเป็นสำคัญ ก่อนคำนึงถึงขั้นตอนที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}_{n_2} = 1.7150$)

2.2.4 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อขอบเขตการใช้
อำนาจตามกฎหมาย

ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด	114	57.0
การใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	86	43.0
รวม	200	100.0

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) ของขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย = 3.4350

จากตารางที่ 12 การวัดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อการใช้อำนาจตามกฎหมายอย่าง
ไม่เคร่งครัด จะมีค่าเฉลี่ยในความเห็นดังกล่าวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม และประชากรตัวอย่างที่มีความเห็น
ต่อการใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด จะมีค่าเฉลี่ยในความคิดเห็นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยรวม ซึ่ง
แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อการใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด มี
จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อการใช้อำนาจตาม
กฎหมายอย่างเคร่งครัดที่มี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์ของเจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มตัวอย่าง ในหัวข้อ การใช้ ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

ข้อมูลในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ในหัวข้อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เจ้าพนักงานตำรวจ ด้านงานสืบสวน ในสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 10 คน การเก็บข้อมูลได้สัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจในระดับชั้นประทวน ที่มีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 5 คน และสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจในระดับนายตำรวจในระดับชั้นสัญญาบัตร ที่มีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกับการเก็บข้อมูลเชิงประมาณ เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ ซึ่งผลการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ในด้านอายุของเจ้าพนักงานตำรวจ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 30 - 40 ปี ด้านระดับการศึกษา เจ้าพนักงานตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีระดับการศึกษา ในระดับปริญญาตรี ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจชั้นประทวนมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีเพียงคนเดียวที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขารัฐศาสตร์ ด้านสถานภาพการสมรส ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ จะสมรสแล้ว ด้านระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉลี่ยเจ้าพนักงานตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีระยะเวลาในการทำงานประมาณ 6.4 ปี และเจ้าพนักงานตำรวจชั้นประทวน มีระยะเวลาในการทำงานประมาณ 11.6 ปี ในด้านประสบการณ์ทำวิสามัญฆาตกรรม เจ้าพนักงานตำรวจชั้นสัญญาบัตร เคยมีประสบการณ์ 1 - 2 ครั้ง ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจชั้นประทวน เคยทำวิสามัญฆาตกรรม 2 - 5 ครั้ง ในด้านความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม มีเพียงผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คนที่มีความเห็นไม่แน่ใจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

3.2 การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

จากกรณีตัวอย่างที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องประสบเหตุในตัวอย่างเหตุการณ์ต่างๆ และมีการต่อสู้กับคนร้ายถึงขั้นอาจอาจต้องใช้อาวุธยิงต่อสู้กัน การใช้ดุลยพินิจของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 คน ซึ่งเคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม สามารถที่จะวิเคราะห์ได้ดังนี้

3.2.1 กรณีเหตุการณ์ตัวอย่างที่ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นด้วยคล้ายคลึงกันต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม คือ ในกรณีที่หากการยิงต่อสู้ระหว่างคนร้ายกับเจ้าพนักงานตำรวจ ส่งผลให้เจ้าพนักงานตำรวจเสียชีวิต เป็นกรณีที่สมควรทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย และกรณีที่เกิดเหตุเป็นที่ชุมชนมีประชาชนอยู่มาก หากคนร้ายใช้อาวุธปืนยิง จนเป็นเหตุให้ประชาชนถูกยิงเสียชีวิต ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในทันที จะเห็นได้ว่า การใช้ดุลยพินิจของผู้ให้สัมภาษณ์นั้น ในการพิจารณาเหตุการณ์ที่ต้องทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่มีบุคคลที่สามเสียชีวิตในระหว่างเกิดเหตุ ผู้ให้สัมภาษณ์จึงจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

3.2.2 กรณีเหตุการณ์ตัวอย่างที่ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งมีทั้งที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยพอๆ กัน คือ กรณีที่ เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ได้รับบาดเจ็บระหว่างการต่อสู้กับคนร้าย กรณีถ้าสถานที่เกิดเหตุ เป็นที่ชุมชน มีประชาชนอยู่มาก โดยคนร้ายใช้อาวุธปืนยิง เพื่อจะหลบหนี กรณีที่หากต้องทำวิสามัญฆาตกรรม การใช้ดุลยพินิจในการทำ จะกระทำด้วยตนเอง โดยไม่คำนึงถึงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา กรณีที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย การขอความเห็นจากเจ้าพนักงานตำรวจอื่น ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม กรณีเหตุการณ์ที่อาจต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย การติดต่อผู้บังคับบัญชาก่อน การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย กรณีสถานการณ์ที่ผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในเหตุการณ์เพียงคนเดียว โดยคนร้ายมีอาวุธและจำนวนหลายคน และ กรณีการเลือกทำวิสามัญฆาตกรรมกับคนร้ายเป็นผู้มีประวัติอาชญากรรมมาก่อน

3.2.3 กรณีเหตุการณ์ตัวอย่างที่ผู้ให้สัมภาษณ์ มีความเห็นส่วนใหญ่ไม่ค่อยเห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย คือ ในกรณีเมื่อต้องระงับเหตุที่คนร้ายใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ สิ่งแรกคือต้องทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายในทันที กรณีที่คนร้ายพยายามแย่งอาวุธปืนและพยายามที่จะหลบหนี กรณีคนร้ายยิงต่อสู้ การทำวิสามัญฆาตกรรมจะไม่พิจารณาถึงระดับความผิดที่คนร้ายได้กระทำความผิดที่เกิดการยิงต่อสู้ หากคนร้ายไม่ยินยอมให้จับกุม และพยายามจะหลบหนี กรณีการต่อสู้กับคนร้ายจะต้องมีการทำวิสามัญฆาตกรรมในทุกๆ ครั้ง กรณีมีตัวประกันอยู่ในเหตุการณ์ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมส่วนใหญ่ไม่ค่อยเห็นด้วย แต่จะพิจารณาใช้การเจรจาต่อรองกับคนร้ายมากกว่าการทำวิสามัญฆาตกรรม กรณีที่คนร้ายเป็นผู้ที่มีจิตไม่สมประกอบ หรือภาวะทางจิตในขณะนั้นไม่เป็นปกติ กรณีเมื่อมีเจ้าพนักงานตำรวจเสียชีวิต แต่คนร้ายยินยอมมอบตัว การใช้ดุลยพินิจของผู้ให้สัมภาษณ์จะจับกุมคนร้าย เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายมากกว่าการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

3.2.4 กรณีเหตุการณ์ตัวอย่างที่ผู้ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ในกรณีที่คนร้ายเป็นหญิง เด็ก หรือ เยาวชน การใช้ดุลยพินิจของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จะไม่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในกรณีเหตุการณ์ดังกล่าวเลย

3.3 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

3.3.1 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรม

จากความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 คน มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันส่วนใหญ่ ต่อระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม นั่นคือ กรณีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการปราบปรามคนร้ายอย่างเด็ดขาดในคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสูง ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วย ว่าสามารถที่จะกระทำได้เพื่อประสิทธิภาพในการควบคุมอาชญากรรมและเพิ่มความปลอดภัยให้กับประชาชนในสังคมได้ กรณีในการระงับเหตุคดีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสูง และคนร้ายมีประวัติอาชญากรรมมาก โอกาสที่คนร้ายดังกล่าวจะถูกทำวิสามัญฆาตกรรมก็จะมีมากขึ้นด้วย กรณีการทำวิสามัญฆาตกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้นใน

ปัจจุบัน และ สิ่งที่ช่วยยับยั้งการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย คือ ศาลนา

ส่วนความคิดเห็นในด้านระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ทั้ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย คือกรณีที่ ในปัจจุบันนี้มีอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้นและแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงมากขึ้น สาเหตุเนื่องมาจากการปราบปรามของเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เพียงพอ ทำให้คนร้ายไม่เกรงกลัวกฎหมาย และ สิ่งที่เป็นส่วนในการยับยั้งซึ่งใจการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น คือ ครอบครัวของเจ้าพนักงานตำรวจ

3.3.2 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย

จากความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 คน เกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด เห็นด้วยในกรณีการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น การพิจารณาในการทำควรคำนึงถึงข้อกฎหมายเป็นสำคัญ รวมถึง คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าพนักงานตำรวจและประชาชน เป็นสิ่งที่ต้องใช้ในการพิจารณาทำวิสามัญฆาตกรรมด้วย ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรมด้วยว่า เป็นการปราบปรามอาชญากร ได้เพียงลดปัญหาอาชญากรรมเฉพาะหน้าเท่านั้น แต่ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาอาชญากรรมในสังคมในระยะยาวได้ โดยการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายนั้น ต้องเป็นวิธีทางสุดท้ายในการแก้ปัญหาอาชญากรรมนั้นๆ

โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ให้สัมภาษณ์ ในกรณีการปราบปราม อาชญากรรมที่เฉียบขาด โดยวิธีการทำวิสามัญฆาตกรรม จะส่งผลให้คนไม่กล้ากระทำความผิดในลักษณะเดียวกันอีก ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ ในกรณีดังกล่าวมีความหลากหลาย ทั้งที่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

3.4 กรณีเหตุการณ์ตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างประสบเหตุ จนถึงขั้นทำวิสามัญฆาตกรรม

กรณีเหตุการณ์ที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่ง ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ให้ออกตรวจพื้นที่ตามอพาร์ทเมนต์ต่างๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบในช่วงเวลากลางคืน เพื่อป้องกันเหตุลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ ผู้ให้สัมภาษณ์จึงได้นำกำลังเจ้าพนักงานตำรวจอีก จำนวน 3 นาย ไปทำการตรวจซุ่มดู จนกระทั่งพบคนร้าย จำนวน 2 คน กำลังที่จะพยายามลักขโมยรถจักรยานยนต์ ผู้ให้สัมภาษณ์จึงเข้าทำการจับกุม แต่คนร้ายได้พยายามที่จะหลบหนี โดยขับซึ่งรถจักรยานยนต์ออกไปจากที่เกิดเหตุ ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่น จึงได้ออกติดตาม คนร้ายได้ใช้อาวุธปืนยิงเข้าใส่กลุ่มเจ้าพนักงานตำรวจ จำนวน 2 นัด ผู้ให้สัมภาษณ์จึงตัดสินใจสั่งการให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้ได้บังคับบัญชา ยิงต่อสู้ในทันที ผลการต่อสู้ เป็นเหตุให้คนร้ายทั้งสองเสียชีวิต ระหว่างที่จะหลบหนี

กรณีเหตุการณ์ที่ 2

ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่ง ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ให้ออกติดตามจับกุมคนร้าย ซึ่งมีหมายจับในคดีปล้นทรัพย์ และมีประวัติอาชญากรรม เคยกระทำผิดในคดีอาญามาแล้วหลายครั้ง จากการสืบสวนทราบว่า คนร้ายดังกล่าวหลบหนีมาพักอาศัยอยู่บ้านเช่าแห่งหนึ่ง ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยผู้บังคับบัญชา จึงได้เดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว เมื่อถึงที่เกิดเหตุพบว่าคนร้ายกำลังพักอาศัยอยู่ในบ้านเช่า จึงได้พยายามที่จะเข้าไปทำการจับกุม แต่คนร้ายรู้ตัวก่อน โดยพยายามที่จะหลบหนี และได้ใช้อาวุธปืนยิงใส่ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์จึงตัดสินใจยิงต่อสู้ ผลเป็นเหตุให้คนร้ายดังกล่าวเสียชีวิต และมีเจ้าพนักงานตำรวจที่ร่วมจับกุมด้วย ได้รับบาดเจ็บจากการต่อสู้ จำนวน 1 คน

กรณีเหตุการณ์ที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่ง ได้รับแจ้งเหตุจากการวิทุยว่า มีเหตุทำร้ายร่างกายกัน โดยคนร้ายมีอาวุธปืน จึงได้ออกไปตรวจสอบที่เกิดเหตุพร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่นๆ เมื่อถึงที่เกิดเหตุคนร้ายยังคงอยู่ภายในห้องเกิดเหตุ โดยมีตัวประกันที่คนร้ายจับกุมไว้อีก จำนวน 1 คน ระหว่างที่มีการ

เจรจาต่อรองเพื่อให้ปล่อยตัวประกันนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เข้าไปทำการแอบซ่อนอยู่ข้างๆ ห้องเกิดเหตุ ช่วงเวลาดังกล่าวตัวประกันได้พยายามที่จะหลบหนีออกมาจากห้อง คนร้ายได้ใช้อาวุธปืนยิงออกมา 1 นัด แต่ไม่ถูกตัวประกัน ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่น จึงได้ยิงอาวุธปืนเข้าไปในห้องดังกล่าว เป็นผลให้คนร้ายเสียชีวิตในทันที

กรณีเหตุการณ์ที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่ง ได้สืบสวนทราบว่า คนร้ายซึ่งมีหมายจับ ในคดีฆ่าเจ้าพนักงานตำรวจ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ มาพักอาศัยอยู่แถวย่านลาดพร้าว จึงได้แจ้งผู้บังคับบัญชาให้ทราบ จากนั้นจึงได้นำกำลังเจ้าพนักงานตำรวจออกทำการตรวจสอบ โดยทำการดักรุกตัวอยู่ในเส้นทางซึ่งคาดว่า คนร้ายใช้ในการเดินทางเข้า-ออก ที่พัก จนกระทั่งในช่วงดึก พบคนร้ายดังกล่าวกำลังเดินอยู่ เมื่อถึงบริเวณที่ผู้ให้สัมภาษณ์ซ่อนอยู่ ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจผู้ได้บังคับบัญชาจึงเข้าทำการจับกุม แต่คนร้ายไม่ยินยอมและได้ใช้อาวุธปืนที่พกอยู่ยิงใส่เจ้าพนักงานตำรวจ ประมาณ 2-3 นัด ผู้ให้สัมภาษณ์จึงตัดสินใจยิงต่อสู้ ผลการต่อสู้ ทำให้คนร้ายดังกล่าวเสียชีวิตทันทีที่เกิดเหตุ

กรณีเหตุการณ์ที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่ง จากการสืบสวนหาข่าว ทราบว่า จะมีกลุ่มคนร้ายนำยาเสพติด(ยาบ้า) มาทำการจำหน่าย ในสถานที่แห่งหนึ่ง ย่านทองที่สุทธิสาร ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่น จึงได้ทำการวางแผนที่จะจับกุม โดยไปดักรุกยังสถานที่ดังกล่าว จากนั้นพบว่า มีบุคคลต้องสงสัยเข้ามายังสถานที่ดังกล่าว จำนวน 2 คน ตำหนิรูปพรรณบุคคลต้องสงสัยดังกล่าวตรงตามที่ได้สืบสวนทราบมา ผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจคนอื่น จึงแสดงตัวเป็นเจ้าพนักงานตำรวจและขอทำการตรวจค้น ปรากฏว่าหนึ่งในคนร้ายดังกล่าว ได้ใช้อาวุธปืนยิงใส่ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งให้ผู้สัมภาษณ์ยิงต่อสู้ตอบโต้ ผลการต่อสู้ เป็นเหตุให้คนร้ายทั้งสองเสียชีวิตในทันที และเจ้าพนักงานตำรวจรายหนึ่งได้รับบาดเจ็บ

3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

จากการสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจ ทั้ง 10 คน ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรมมาแล้ว พบว่าการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น มีเหตุผลและปัญหาในด้านต่างๆ ของการกระทำดังกล่าว ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

- 1) ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ เมื่อประสบกับเหตุการณ์อาชญากรรมซึ่งหน้า โดยที่คนร้ายมีอาวุธปืน และยิงต่อสู้นั้น ตามหลักแล้วต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนหรือตัวประกันไว้ก่อน จากนั้นต้องรับฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด
- 2) การทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย เจ้าพนักงานตำรวจมิใช่กระทำโดยหน้าที่ แต่ต้องกระทำไป เพื่อป้องกันตนเองและความปลอดภัยของผู้อื่นเป็นสำคัญ
- 3) ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ตัวของเจ้าพนักงานตำรวจเองต้องยึดมั่นในความถูกต้อง โดยยึดหลักคุณธรรม เป็นหลัก ในการพิจารณาตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม
- 4) การทำวิสามัญฆาตกรรมเป็นสิ่งที่กระทำได้แต่ควรกระทำเป็นครั้งสุดท้าย ต่อเมื่อไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ ควรมีการไตร่ตรองก่อนการกระทำ รวมถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น
- 5) ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ข้าราชการตำรวจ เมื่อต้องประสบเหตุการณ์อาชญากรรม โดยให้รู้หลักด้านกฎหมาย และความถูกต้องตามที่บัญญัติของกฎหมายได้กำหนด ก่อนการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม โดยให้คำนึงถึง สิทธิมนุษยชน เพราะทุกคนต้องรักชีวิตของตน
- 6) ในการทำวิสามัญฆาตกรรมนั้นเป็นเหตุการเฉพาะหน้า ซึ่งการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ประสบเหตุ เป็นสิ่งในการพิจารณาตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม
- 7) ในกระบวนการยุติธรรม ควรกำหนดบทลงโทษผู้กระทำผิดให้ได้รับโทษสูงขึ้น ตามความผิดที่ได้กระทำ เพื่อที่จะลดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ได้ในระดับหนึ่ง
- 8) การทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น ไม่ควรพิจารณาถึงคนร้ายที่ถูกกระทำเพียงอย่างเดียว ควรคำนึงถึงตัวผู้เสียหายรวมถึงการเสี่ยงชีวิตของเจ้าพนักงานตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

9) ในการระงับเหตุอาชญากรรม บางครั้งเจ้าพนักงานตำรวจเป็นตำรวจชั้นผู้น้อย ไม่กล้าที่จะตัดสินใจทำการใดๆ ได้ เนื่องจากกลัวการถูกลงโทษ หากกระทำการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ ซึ่งส่งผลให้บางเหตุการณ์เจ้าพนักงานตำรวจต้องเสียชีวิตเพราะถูกคนร้ายยิง โดยที่ยังไม่ได้มีการตอบโต้จากเจ้าพนักงานตำรวจคนนั้น แต่อย่างไร

10) ควรมีบทบัญญัติของกฎหมาย หรือแนวทางปฏิบัติในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานของรัฐ ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมให้มีความชัดเจนมากกว่ากฎหมายในปัจจุบัน เพื่อจะได้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันในการปฏิบัติ